

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2120

гр. София , 03.09.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Д СЪСТАВ в закрито заседание
на трети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Здравка Иванова

Членове: Цветомира П. Кордоловска
Дачева
Роси П. Михайлова

като разгледа докладваното от Роси П. Михайлова Въззивно гражданско дело
№ 20211100505776 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 435, ал. 1, т. 1 ГПК.

Образувано е по жалба, подадена от К.П.К.О.Н.П.И., чрез процесуален представител Панчева, срещу Разпореждане на ДСИ с изх. № 14591 от 11.03.2021 г. по изпълнително дело № 553/2021 г. на държавен съдебен изпълнител при СИС, РС-София, 27-ми участък, с което е била оставена без уважение молба с вх. № 319/09.03.2021 г. от КПКОНПИ по изпълнителното дело.

В жалбата се сочи, че обжалваното разпореждане е неправилно и незаконосъобразно. Посочва се, че с определение № 263554/23.02.2021 г. по гр. д. № 2306/2021 г. по описа на СРС, Г.О, 26 състав, е допуснат запор на налични ценни книжа в полза на КПКОНПИ и е наложен запор на 888 440 броя обикновени налични поименни акции, всяка с номинална стойност 1 лев, от капитала на дружество „Р.В.“ АД. Твърди се, че жалбоподателят е подал молба до съдебният изпълнител да насрочи и проведе опис на акциите, върху които има наложен запор, да ги вземе и да назначи КПКОНПИ за пазач, но държавният съдебен изпълнител е отказал, тъй като приложеният договор за наем на банков сейф е бил прекратен на 09.08.2020 г. Посочва се, че е била подадена повторна молба от КПКОНПИ със същото искане, като към молбата бил приложен Анекс № 1 към Договор с БНБ за наем на сейф, който договор е валиден и е в сила, но държавният съдебен изпълнител в обжалваното разпореждане е приел, че липсва договор за наем на сейф в банка с обявено пред банката съдържание на вложеното, както и гаранция на банката, че, ако срокът на договора не бъде продължен след изтичането му, банката ще уведоми незабавно държавния съдебен

изпълнител и ще осигури достъп до вложеното в сейфа. Релевирани са доводи, че по закон налагането на заповед на налични ценни книжа се извършва чрез опис и изземване от ДСИ, а според чл. 160, ал. 1 от ЗПКОНПИ имуществото, върху което е наложено обезпечение по реда на ЗПКОНПИ се управлява и пази от КПКОНПИ, а според чл. 515 от ГПК заповед върху налични ценни книжа се извършва чрез опис и изземване от съдебния изпълнител, който ги влага в банка. Наведени са аргументи, че няма разпоредба в ЗПКОНПИ или ГПК, според която съдържанието на сейфа трябва да бъде с обявено съдържание. Изтъква се, че КПКОНПИ е сключила договор за наем на сейф с БНБ и има Дирекция „Управление на обезпеченото имущество“, която отговаря за пазенето и управлението на това имущество. С посоченото се обосновава становище, че жалбоподателят има условия за съхранение на обезпечените в негова полза вещи. Моли се съдът да отмени обжалваното разпореждане и да постанови съдебен акт, с който да бъдат предприети действия процесните акции да бъдат предадени за съхранение на жалбоподателя.

В установения от закона срок по делото е подадено възражение от И.Д.Н., в което са изложени доводи за неоснователност на инициираната настоящото производство жалба. Наведени са аргументи за неприложимост на чл. 160, ал. 1 от ЗПКОНПИ. В тази връзка се посочва, че Комисията не може да управлява наличните ценни книжа, тъй като става въпрос за членствени правоотношения между дружество-емитент и акционер, както и че предвид специфичния обект на обезпечителното производство, приложение следва да намери нормата на чл. 515, ал. 1 ГПК, която изрично предвижда, че наличните ценни книжа се влагат в банка от съдебния изпълнител, а не от вискателя. Сочи се, че чл. 160 ЗПКОНПИ е неотнотим към онези обекти на обезпечителни мерки, по отношение на които закон предвижда други правила. Релевирани са доводи, че ЗПКОНПИ предвижда специален режим на пазене на този вид описани и иззети обекти на обезпечителни мерки – чл. 128, ал. 3 ЗПКОНПИ, според която разпоредба пазач на тези ценни книжа може да бъде само банка, а възложител на пазенето – само ДСИ. В случай, че съдът счете за приложима уредбата на чл. 160 от ЗПКОНПИ, се посочва, че цитираната разпоредба предвижда изрична възможност имуществото да се остави за пазене на проверяваното лице или да се назначи пазач, чието възнаграждение се плаща от Комисията и се прави искане за пазач на временното удостоверение да бъде назначено трето лице, а именно г-н Ю.Б.К., който е изпълнителен директор на дружеството-емитент „Р.В.“ АД. С оглед изложеното се изразява становище, че жалбата на КПКОНПИ се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена като такава.

Изложени са мотиви по чл. 436, ал. 3 от ГПК от ДСИ С.Ц., в които се посочва, че при изготвянето на обжалваното разпореждане е взела предвид, че е възможно сключването на договор за наем на сейф в банка и неин служител да удостовери с подписа си съдържанието на вложеното в сейфа с оглед на сигурността, което зависи единствено от волята на наемателя, респективно КПКОНПИ.

След преценка на приложените доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

С определение № 263554/23.02.2021 г. по гр. д. № 2306/2021 г. по описа на СРС, Г.О, 26 състав, е допуснато обезпечение на иск предявен от Комисията срещу И.Д.Н., чрез налагане на обезпечителни мерки, а именно заповор на налични ценни книжа в полза на КПКОНПИ и е наложен заповор на 888 440 броя обикновени налични поименни акции, всяка с номинална стойност 1 лев, от капитала

наложен заповор, да ги изземе и да назначи КПКОНПИ за пазач, като към молбата е приложен Анекс № 1 към Договор с БНБ за наем на сейф. С обжалваното разпореждане държавният съдебен изпълнител е приел, че липсва договор за наем на сейф в банка с обявено пред банката съдържание на вложеното, както и гаранция на банката, че, ако срокът на договора не бъде продължен след изтичането му, банката ще уведоми незабавно държавния съдебен изпълнител и ще осигури достъп до вложеното в сейфа.

При тези факти съдът намира жалбата за недопустима.

Изпълнителното производство е образувано за налагане на обезпечителни мерки. В производството по обезпечаване на исковете, уредено от общия закон (ГПК), както и в специалните разпоредби на ЗОПДИППД (отм.); /ЗПКОНПИ, касаещи обезпечаването на предявимите от Комисията искове, не е уредена изрично обжалваемост на акта на съдебния изпълнител, с който той определя пазач на заповораното имущество.

Ако се приеме, че обжалваемостта на действията на съдебния изпълнител, извършвани при условията на чл. 400 ГПК, се определя съответно по правилото на чл. 435 ГПК, то действието по назначаване на пазач се явява обжалваемо единствено от длъжника, но не и от лицето, по чийто почин се налага обезпечението (чл. 435, ал. 2, т. 5 ГПК). Отказът на съдебния изпълнител да назначи вискателя за пазач не е равнозначен на отказ от извършване на действието по налагане на заповор, тъй като, както е посочено и в чл. 515, ал. 1 ГПК, налагането на заповора се извършва чрез опис и изземване, а влагането на книжата в банка, респективно определянето на техен пазач е последващо налагането на заповора действие. Поради това към него е неприложима уредената в чл. 435, ал. 1, т. 1 ГПК обжалваемост.

Ето защо жалбата следва да бъде оставена без разглеждане.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на К.П.К.О.Н.П.И. срещу Разпореждане на ДСИ с изх. № 14591 от 11.03.2021 г. по изпълнително дело № 553/2021 г. на държавен съдебен изпълнител при СИС, РС-София, 27-ми участък, с което е била оставена без уважение молба с вх. № 319/09.03.2021 г. от КПКОНПИ по изпълнителното дело.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва пред Апелативен съд – гр. София в едноседмичен срок от връчване на препис.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____